

ילדות שלי בירושלים הישנה והטובה

אבא מורה דרך בשבילי הארץ. איש צמא הרפתקאות. דמות מרכזית בשכונה. משכין שלום. מתווך בין הורים לבנים. בין סוחרים. מספר עממי. התביישתי באבי. קובץ תפוח מעץ הדעת. אבא שיוצא ערב ערב כדי לשמח חתנים וכלות.

אבא של לילות החורף הקרים בירושלים.

דיוקנה של אימא. הוא הרומן הבא שלי "יונה בודדה בבלקון". אימא מיסטיקנית המתעוררת בבוקר, נוטלת ידיים בכד הנחושת בעל הזרבובית הארוכה ועומדת מול המזוזה ומזמינה לביתנו את רבי שמעון בר-יוחאי, את רבי מאיר בעל הנס ואת אליהו הנביא. ריחות השעווה השרופה של נרות הנשמה הם ריחות בלתי נשכחים של קוצר נשימה וחרדה. אהבתי להתרפק על סינרה של אימא שהעלה ריחות של לחם אפוי בתנור החימר שבחצר. ריחות של סומסום וקצח קלויים. ריחות של דייסת סחלב עם קינמון, זנגוויל ושקדים מרוסקים. אימא התפללה למען שלום העולם ואני חיפשתי כל כך אימא פרטית משלי. אהבתי את תפילותיה של אימא, תפילות אישיות של משוררת שניהלה שיג ושיח עם מלאכים ושרפים.

מלחמת העצמאות. הבית שנהרס. החנות שנהרסה. ילד בגיל 12 כותב בעיתונים שאותם הוא מחלק.

המורה שלא האמין בכישורי תלמידו. סגירת המעגל.

נער שליח שהיה למנכ"ל הוצאת מאגנס.

ירושלים שלי. עיר באופק. חלום ומציאות.

עיר אבן ושמים, אבל יש בה גם אנשים וטיפוסים, כמו שאומרת הקיסרית אוגוסטה ויקטוריה אשתו של הקיסר וילהלם השני בשנת 1898 בביקורה בירושלים. היא מסתכלת ממרומי המרכבה העוברת בחוצות ירושלים ואומרת - ירושלים עיר של כובעים. תאמר לי מהו הכובע ואומר לך מיהו האדם המסתתר בתוכו.

העקרה - הוא סיפור הזעקה שלי במלחמת יום הכיפורים ברמת הגולן. המוות השתולל ואני ישבתי וכתבתי.

אני כותב את ירושלים. בימים שיש מי ששונאים את העיר לא בגלל אלפי שנות ההיסטוריה שלה, לא בגלל הארכיטקטורה והנופים המדהימים שלה, לא בגלל המיגוון האנושי המרתק שלה. הם שונאים אותה בגלל קומץ אנשים שעולמם ואמונתם זרים להם. אני זוכר את ירושלים של ילדותי כשאני נותן את ידי הקטנה לידו הגדולה של אבי ואנו צועדים אל הכותל. אני זוכר את ירושלים העתיקה עם כל מאות האלפים הזורמים אל בין החומות לאחר איחודה של העיר. היינו כחולמים. גם חילוניים חשו בפעמי המשיח. חלפו שלושים שנה ונשכחו הגעגועים של אלפיים שנה.

יש בה נימה של ביקורת. אין בכתיבה שינאה.

הסיפורים נכתבו לאורך שנים. חלקם ראו אור חלקם רואים אור לראשונה. המכנה המשותף שלהם - היא העיר ירושלים על מיגוון פניה, ריחותיה וצבעיה. יש בסיפורים געגועים והתרפקות.